

„Оръжията, с които воюваме, не са плътски, но с Бога са силни за събаряне на крепости, понеже събаряме помисли [или представи] и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всяка мисъл да се покорява на Христос.“

(II Коринтяни 10:4-5)

Ще бъде видно, че воюването не е в материалната или плътската област, а в областта на мислите и представите. И най-ефективните оръжия, които Бог ни е поверил, са - думите!

Насочвай думите си

Нашите думи можем да направим в две основни посоки: **към Бога** от човешка страна при молитвата; или към човека от Божия страна при прогласяването. Насочената към Бога употреба на думите при молитвата е вероятно най-великата задача, възлагана някога на човека. Толкова често в миналото тази могъща задача е била оставяна на едно презряно малцинство. Една от големите цели на Святия Дух във всяко подразделение на църквата е да роди армия от хогатаи, готови и способни да изтласкат молитвената битка до портите на сатанинското царство и да докажат, че тези порти не могат да надделеят над изпълнените със силата на Духа и насочваните от Духа думи на една молеца се църква.

Относно употребата на насочените към човека думи на прогласяването, съвременните средства за масова информация - телевизия, радио, печат и световната електронна мрежа (World Wide Web) - са представили на наше разположение средства и възможности, които не са били предлагани на нито едно предишно поколение християни. В много случаи досега представителите на сатана са показали по-силно виждане и вяра при възползването си от тези медийни средства отколкото Божиите

геца. Все пак Библията ни казва: „Всичко съдейства за ваше добро“ (II Коринтяни 4:15). Време е християните да се покаят за своята липса на виждане и вяра, след което да изтръгнат тези средства за масова информация от хватката на сатана и да ги използват за прогласяване и разширяване на Божието царство. По този начин ще изпълним Писанието:

„Те го победиха чрез кръвта на агнето и чрез думите на своето свидетелство“

(Откровение 12:11).

И накрая, не забравяйте, че в този конфликт не може да има неутралитет. Исус каза: „Който не е с Мене, той е против Мен; и който не събира с Мене, разпилява“ (Матей 12:30).

Нито Бог, нито сатана ще приемат компромис. Или побеждаваме, или биваме победени.

Няма трети вариант между двете. По времето на реформацията Лутер е казал: „По-важно е да се проповядва благовестието, отколкото да се живее.“ В един по-късен етап на криза в европейската история английският оратор Едмънд Бърк е казал: „Всичко, което е нужно, за да победи злото, е добрите хора да не правят нищо.“

И двете изказвания важат с не по-малка сила и днес. Поотделно и като цяло, ние, християните, сме изправени пред най-голямата криза в човешката история. От чия страна сте вие и вашите думи? Събирате ли с Христос? Или разпилявате?

Derek Prince

НОВА КНИГА! НОВА КНИГА!

ТАЙНАТА НА ОТГОВОРЕНАТА МОЛИТВА

Международно признатият Библейски учител Дерек Принс предлага едно пълно ръководство за плодотворна, животопрменяща молитва. Изследвайки ученията на Исус и старозаветните пророци, Принс ви дава ключовете към библейската молитва, като разкрива отговорите на следните основни въпроси, и на много други: Как да съм сигурен, че молитвите ми ще имат отговор? Как да открия Божията воля за моя живот? Как да се моля уверено? Каква е моята власт в Христос чрез молитвата? Как да съм сигурен, че молитвите ми са библейски? Каква е същността и целта на молитвата? Каква е целта на поста и каква е връзката му с молитвата? Какво е застъпническа молитва?

Още в началото той казва: „Колкото до мен, аз обичам да се моля. И нещо повече - получавам онова, за което се моля. Точно на това ще ви науча - как да се молите и да получавате това, за което се молите.“

За контакти, информация и поръчки:

“ДИ ПИ ЕМ” ЕООД; София 1111, п.к. 8; тел.: 02/870 08 74; GSM: 0887/514 189;
e-mail: inacheva@techno-link.com; www.derekprince.bg

НАСЛЕДСТВОТО на ДЕРЕК ПРИНС

ЗИМА 2011

„Това са само думи!“ . . . „Какво толкова има в думите?“
Колко често чуваме хора да използват подобни изрази! А колко неверни са те! Истината е, че е почти невъзможно да оценим силата и значението на думите. Способността на езика - тоест, силата на изразяването чрез думи, било то изговорени или написани - е една от най-висшите дарби на Създателя Бог към човека, когато създаде по Свой образ и подобие. Това е един от най-важните аспекти на приликата между Бога и човека, който не се дели с други творения от по-нисш разред.

ДУМИТЕ

Днес, след непрестанни усилия да се докаже теорията на еволюцията, способността на човека да говори остава явен и неоспорим белег за разграничаването му от животните. Еволюционистите не са успели нито да опровергаят това, нито да го обяснят. Докато съществува тази разлика, теорията за еволюцията няма да може да даде задоволително обяснение за произхода на човека.

Езикът разграничава човека

Неразривно свързана със способността на езика е способността за мислене и разсъждаване. Ако искате да получите представа за това, анализирайте мисловните процеси, които протичат в ума ви. Ще откриете, че поне осемдесет процента от мисленето ви се извършва чрез думи. Всъщност колкото по-изтънчена и изкусна е силата на човека да размишлява, толкова по-зависим става той от езика

като средство за размислене. Най-простите форми на физическите усещания и желания - нещата, които са общи между човека и животните - отчасти биха могли да бъдат изразени чрез мисълта и в други форми, различни от езиковата.

Когато се издигнем над това ниво, откриваме, че единственото ни средство за изразяване е езикът. Това става още по-ясно, ако включим в термина „език“ символната система на логиката, математиката и музиката, които на практика са само специализирани форми на същата способност.

Тези заключения относно значението на езика, извлечени единствено от човешкия опит, се потвърждават напълно, когато разгледаме учението на Самия Бог по тази тема. Двете най-големи откровения, които Бог е дал на човека за Себе Си, са Библията и Исус Христос. При тях божественият авторитет е носел името „Божие Слово“. Възможно ли е нещо

друго да придатне по-голямо значение на думите, от това?

Думите са неща

Двата човешки езика, на които Божието написано откровение, Библията, е било дадено отначало на човека, са еврейски (и неговия посестрин, арамейски) в Стария Завет и гръцки в Новия. Съществува един особено значим факт, общ и за двата езика. Във всеки от тях има по една дума - на еврейски „дабар“, а на гръцки „рема“ - които едновременно точно могат да се преведат и като „дума“, и като „нещо.“ Единствено контекстът може да покаже във всеки конкретен случай кой от преводите е за предпочитане, като понякога е нужно да се преведе и по двата начина, за да се изрази в пълнота смисъла на оригинала. Например, казаното от Гавраил на Мария в Лука 1:37 може да се преведе едновременно като: „За Бога няма нищо невъзможно“ или „При Бога никоя дума не е без сила.“ Навярно бихме могли да изразим това, като кажем: „Всяка дума на Бога съдържа в себе си силата за собственото си изпълнение.“

Тази отличителна характеристика на еврейския и гръцкия, двата избрани езика за божественото откровение, не е случайна. Тя илюстрира един основополагащ принцип на божественото естество. При Бога думите са неща. Няма действителна разлика между двете. „Бог каза: „Да бъде светлина“ и стана светлина“ (Битие 1:3). Когато Бог каза думата „светлина“, нещото - светлината - стана. „С вяра разбирате, че световите са били създадени с Божието слово“ (Евреи 11:3). Всъщност, думите са били единственото средство, което Бог е използвал, за да създаде цялата вселена.

Думите са материалът, от който цялата вселена е построена. Следователно не е прекалено да се каже, че предавайки на човека способността на речта, Бог му предаде собствената Си

божествена творческа сила. Не е чудно, че тя си остава основна отличителна характеристика, разграничаваща човека от животните.

Думи от сърцето

Господ Исус ни даде допълнително прозрение за важността на думите, когато каза: „От изобилието на сърцето говори устата“ (Матей 12:34). Това означава, че първото и основно откровение за съдържанието на сърцето на даден човек се представя чрез неговите думи. Сърцето е изворът и източникът на целия живот на човек (вижте Притчи 4:23); но думите са божествено отредения канал, по който човешкият живот ще протече и ще бъде изразен.

Когато човек мълчи в мое присъствие, аз не мога да усетя какво има в сърцето му. Но когато заговори, той ми разкрива чрез думите си това, което е в сърцето му. По този начин думите събарят преградата между едно човешко сърце и друго. Поради тази причина самият Исус е наречен „Божие Слово.“ Със сетивата си не можем да познаем Бога, не можем да изследваме или разберем сърцето и ума на Бога. Творението - тоест, Божиите „думи“, които са станали „неща“ - ни дава сигурно свидетелство за Божията вечна сила и Божеството (вижте Римляни 1:20), но не ни разкрива напълно сърцето на Бога.

От друга страна, Исус, изявен на сетивата ни в плът на човек, ни дава пълното и съвършено откровение за Божието сърце. Точно както думите на даден човек разкриват на сетивата ни невидимите мисли на сърцето му, така и Исус разкрива на сетивата ни естеството на невидимия Бог. Той е в най-пълния смисъл „Словото на Бога“ - съвършеното изражение за сетивата ни на Божиите сърце и ум, които не бихме могли да познаем никога по друг начин. Исус, живото Слово, събаря преградата между

сърцето на Бога и сърцето на човека.

Божественият произход на думите

Следователно, способността на речта има божествен произход. Тя е нещо чудесно и свещено. Не би трябвало да се омаловажава или да се злоупотребява с нея. Самият Исус многократно ни предупреди за това. „От думите си ще се оправдаеш и от думите си ще се осъдиш“ (Матей 12:37). „За всяка празна дума, която кажат хората, ще отговарят в деня на съда“ (Матей 12:36). „Нека вашето „Да“ бъде „Да“ и вашето „Не“ - „Не“. А каквото е повече от това, е от лукавия“ (Матей 5:37).

Думите ни трябва да бъдат сериозни, точни, чисти, без преувеличения - свещени инструменти, използвани за свещени цели. Празните думи - думите, използвани по всеки друг начин или с други цели - са грехове, които трябва да бъдат изповядани и отстранени, преди Бог да може да възстанови благословието Си.

Писано е за Христос:

„На устата ти се изля благогат, затова те благослови Бог до века“

(Псалом 45:2).

Относно невестата Христова Писанието казва:

„Устните ти са като червена прежда и устата [или речта] ти - прекрасна. . . . От устните ти, сестро моя, невесто, капе мед; мед и мляко има под езика ти.“

(Песен на песните 4:3, 11).

На църквата Павел заповядва: „Говоренето ви да бъде винаги с благогат“

(Колосяни 4:6).

Бог не само желае, чрез вярата, да възстанови на думите ни благогатта и чистотата. Той се стреми да възстанови също така и онзи авторитет и власт, които човекът притежаваше

преди грехопадението, но изгуби чрез греха. В Йов 22:28 се обещава на грешника, който изпълни Божиите условия за покаяние и вяра: „И каквото заявиш, ще ти бъде потвърдено“. Тоест, заявлението на изкупения грешник ще има същия авторитет както заявлението на Всемогъщия Бог.

За Самуил е писано: „Господ. . . не остави неизпълнена нито една от неговите думи“ (1 Царе 3:19).

Това означава, че думите, казани от Самуил, толкова представяха мисълта и волята на Бога, бяха така сигурни и действателни, сякаш Бог сам ги беше изговорил.

Исус Навин говори на слънцето и луната и чрез казаните си думи спря движението им в небето за двадесет и четири часа. (Вижте Исус Навин 10:12-14.)

Илия каза на Ахав: „В името на живия Господ, Израилевия Бог, на Когото служи, през тези години няма да падне роса или дъжд, освен чрез дума от мен“ (III Царе 17:1).

Изключително право на истинския Бог е да управлява падането на дъжда (вижте Еремия 14:22). Въпреки това Илия заяви, че падането на дъжда и росата за определен период - три години и половина, както Новият Завет ни разкрива в Яков 5:17 - щеше да бъде под властта на неговата дума. Чрез думата си той би могъл да ги загържи и чрез думата си би могъл да ги пусне. Със сигурност в разстояние на три години и половина не паднаха нито дъжд, нито роса. След това, по неговата дума - изговорена пред Бога в молитва - той ги освободи. Така в Стария Завет хората управляваха чрез думите си такива проявления на Божията творческа сила като хода на небесните тела и падането на дъжда и росата.

В Новия Завет Исус просто говори на смокиновото дърво и то изсъхна от корен. Когато учениците Му се удивиха на

това, Исус ясно им даде същата, и дори по-голяма, власт:

„Не само ще извършите стореното на смокинята, но даже ако кажете на този хълм „Вдигни се и се хвърли в морето,“ ще стане. И всичко, което поискате в молитва, като вярвате, ще получите.“

(Матей 21:21-22).

Това двойно обещание включва изговорените думи пред Бога в молитва и изговорените по всякакъв друг начин думи пред Бога. Така изричната воля и цел на Исус е да вложи в думите на вярващите Си ученици същата действена и творческа сила и авторитет, които притежават думите на Бога.

Само ако можехме ние, християните, да престанем да презираме и използваме неправилно тези свещени инструменти. Ако можехме само да махнем от себе си всяка празна и неосветена реч - неразумно говорене, насмешка, клюкарство и преувеличения. Скоро щяхме да се удивим от силата, която щеше да бъде вложена в думите ни.

Думите като пропаганда

Ако светлите често са слепи и безразлични към значението на думите, то сатана ни най-малко не е. Чрез думите той причини грехопадението на първите ни прародители и оттогава не е преставал да се стреми да узурпира божествения авторитет, приписан на думите и да използва тези свещени Божи инструменти срещу Бога, Божиите хора и Божиите цели на земята. В Откровение 16:13 четем, че „излизат от устата на змея и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка три нечисти духа, подобни на жаби.“ Отличителната характеристика за жабите в Израел и съседните страни е, че те стоят безмълвни през деня, но крещат постоянно и безспир в тъмните часове. Следователно тези жаби олицетворяват съв-

сем живо характерната, отличителна черта на съвременните политически методи, за които сме измислили думата „пропаганда“. Тя описва непрестанното повтаряне на онези твърдения и теории, в които създателите им желаят хората да вярват и така да изключат всички останали.

Именно този инструмент на думите, наречен пропаганда, „управителите на тъмнината на този свят“ са използвали, за да установят всяка от своите антихристиянски диктатури, белязали последните сто години от човешката история. Вървяване, военна сила, тайна полиция, всички те са били подчинени на този единствен и велик словесен инструмент - пропагандата. Въпреки че силите, скрити зад такава пропаганда, са духовни, като ясно са наречени „нечисти духове,“ то - както винаги - те трябва да работят чрез устата на хора. Ето защо в Псалми 12:4 четем за хора, „които са казвали: „Ше надвием с езика си; устните ни са наши; кой е господар над нас?“ Такива хора не знаят, че сатана владее над тях и управлява устните им за собствените си цели. И отново, в Псалм 73:8-9:

„Присмиват се и говорят нечестиво за насилни; говорят горделиво. Издигат устата си до небето и езикът им обхожда земята.“

Нито един съвременен автор не е изобразявал с толкова малко думи такава жива и точна картина на съвременните политически стремежи и методи. В действителност вечният конфликт между силите на светлината и силите на тъмнината, както в поднебесната, така и на земята, върви към своята кулминация в нашето поколение и най-важният инструмент, чрез който въпросът се решава, е - думите! Въпреки всичко, волята на Бога не е хората Му да бъдат неефективни или поразени. „Не знаете ли,“ - казва Павел - „че светлите ще съдят света?“ (I Коринтяни 6:2). Отново: